

เหลียวหลัง - แลหน้า การใช้ภาษาไทยวิบัติในสังคมยุคนิว นอร์มอล

พระมหานพรัตน์ ขนติธมโม (ศิลากุล)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาลัยศาสนศาสตร์ยโสธร

อีเมล : nunoppatat07@gmail.com

เจษฎา จันทนาภรณ์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาลัยศาสนศาสตร์ยโสธร

อีเมล : nunoppatat07@gmail.com

ไกรเทพ ผลจันทร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาลัยศาสนศาสตร์ยโสธร

อีเมล : nunoppatat07@gmail.com

Received : October 15, 2020 Revised : November 28, 2020 Accepted : December 25, 2020

บทคัดย่อ

บทความนี้ต้องการสะท้อนถึงคุณค่าความเป็นศาสตร์และศิลป์ของภาษาไทยที่สร้างสรรค์ขึ้นจากบรรพบุรุษและเป็นมรดกอันล้ำค่าที่ตกทอดมาสู่คนรุ่นปัจจุบัน ภาษาไทยเป็นภาษาที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีรากฐานมาจากออสโตรไทย ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับภาษาจีน มีหลายคำที่ขอยืมมาจากภาษาจีน พ่อขุนรามคำแหงได้ประดิษฐ์อักษรไทยขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 1826 ภาษาไทยได้ดัดแปลงลงมาจากบาลีและสันสกฤต ภาษาไทยเป็นทั้งวัฒนธรรม เอกลักษณ์ และความภูมิใจของคนไทย แต่ในปัจจุบันมีคนไทยจำนวนไม่น้อยที่ใช้ภาษาไทยได้ไม่ตีพอ จนเกิดปัญหาการสื่อสารและเข้าใจความหมายของภาษาในทางที่ผิด ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นต้นเหตุที่จะทำให้เสน่ห์ของภาษาไทยค่อยๆ เลือนหายไป

มุมมองของสังคมบางกลุ่มก็มีความกังวลว่าคนไทยรุ่นใหม่ซึ่งใช้เวลาส่วนใหญ่หมดไปกับการสื่อสารในโลกออนไลน์ จะเคยชินกับการใช้ภาษาไทยเน็ตและนำมาใช้สื่อสารในภาษาพูดและภาษาเขียนในชีวิตประจำวัน จนส่งผลกระทบต่อภาษาไทยมาตรฐานซึ่งถูกกำหนดให้เป็นภาษาประจำชาติ ในขณะที่มุมมองของนักภาษาไม่ได้มีความวิตกกังวลกับอิทธิพลของภาษาไทยเน็ต หากแต่เห็นว่าเป็นปรากฏการณ์ของภาษาเป็นการสร้างสรรค์ทางภาษารูปแบบหนึ่ง เป็นภาษาเฉพาะกลุ่มของคนรุ่นใหม่ ซึ่งสร้างภาษาไทยเน็ตขึ้นมาเพื่อใช้สื่อสารกันในโลกออนไลน์เท่านั้น ในกรณีที่มีบุคคลเข้ามาร่วมสนทนาแล้วใช้ภาษาไทยมาตรฐาน ก็จะถูกมองว่าเป็นบุคคลนอกกลุ่ม บางทีอาจจะไม่ได้รับความไว้วางใจร่วมสนทนาด้วย ปรากฏการณ์ทางสังคมของคนทั้งสองกลุ่มได้เหลียวหลัง แลหน้าถึงการที่ใช้ภาษาไทยวิบัติในสังคมยุคนิว นอร์มอล และสะท้อนผ่านแนวคิดปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์

คำสำคัญ : การใช้ภาษาไทยวิบัติ, สังคมไทยยุคนิว นอร์มอล, ปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์

Looking Back and Moving Forward of Thai Language Woe Using in New Normal Era

Phamaha Nopparattana Khantidhammo (Silakul)

Mahamakut Buddhist University Yasthon Buddhist Collage.

Email : nunoppatat07@gmail.com

Chetsada Chantanaporn

Mahamakut Buddhist University Yasthon Buddhist Collage.

Email : nunoppatat07@gmail.com

Kaitep Polchan

Mahamakut Buddhist University Yasthon Buddhist Collage.

Email : nunoppatat07@gmail.com

Abstract

This article aim to reflect on the scientific and artistic value of the Thai language that was created by our ancestors and is a valuable legacy passed down to the present generation. Thai language is the oldest language in Southeast Asia. Thai language has its roots in Austro-Thai which is similar to Chinese. There are many words borrowed from the Chinese language. The King RamKhamheang invented the Thai script in 1826. Thai language has been adapted from Pali and Sanskrit. The Thai language is both a cultural identity and a pride of Thai people. But nowadays, there are quite a few Thai people who don't speak Thai well enough. Until communication problems arise and misunderstand the meaning of language which all these things are the cause of the charm of the Thai language gradually fade away.

Some social perspectives are concerned that young Thais who spend most of their time communicating online. They were accustomed to using Thai Net and used to communicate in spoken and written language in daily life until it affected the standard Thai language, which was designated as the national language. While the linguist's point of view is not concerned with the influence of ThaiNet language. But seen as a language phenomenon, a form of linguistic creativity is the specific language of the new generation which created Thai Net language for use in the online world only. The social phenomenon of both groups of people turned back. It further depicts the use of the Thai language woe in New-Norman society and is reflected through the concept of symbolic interaction.

Keywords: Thai language woe using, new normal era, symbolic interaction.

บทนำ

ภาษาไทยเป็นภาษาที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีรากฐานมาจากออสโตรไทย (Austro-Thai) ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับภาษาจีนและมีหลายคำที่ขอยืมมาจากภาษาจีน พ่อขุนรามคำแหงมหาราช ได้ประดิษฐ์อักษรไทยขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 1826 มีพยัญชนะ 44 ตัว (21 เสียง), สระ 21 รูป (32 เสียง), วรรณยุกต์ 5 เสียง คือ เสียง สามัญ เอก โท ตรี จัตวา ภาษาไทยดัดแปลงมาจากบาลี (Pali) และสันสกฤต (Sanskrit) คนไทยเป็นผู้ที่โชคดีที่มีภาษาของตนเองและมีอักษรไทยเป็นตัวอักษรประจำชาติ อันเป็นมรดกล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้ ซึ่งเป็นเครื่องแสดงว่าไทยเราเป็นชาติที่มีวัฒนธรรมสูงส่งมาแต่โบราณกาลและยังยืนมาจนปัจจุบัน คนไทยผู้เป็นเจ้าของภาษาควรภาคภูมิใจที่ชาติไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติมากกว่า 700 ปีแล้ว และจะยังยืนตลอดไป ถ้าหากทุกคนตระหนักในสำคัญของภาษาไทย ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ ภาษาเป็นสื่อใช้ติดต่อกันและทำให้วัฒนธรรมอื่นๆ เจริญขึ้น แต่ละภาษามีระเบียบของตน แล้วแต่จะตกลงกันในหมู่ชนชาตินั้น ภาษาจึงเป็นศูนย์กลางยึดคนทั้งชาติ ดังข้อความตอนหนึ่งในพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เรื่องความเป็นชาติโดยแท้จริงว่า “ภาษาเป็นเครื่องผูกพันมนุษย์ต่อมนุษย์แน่นแฟ้นกว่าสิ่งอื่น และไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้อันรู้สึกเป็นพวกเดียวกันหรือแน่นอยิ่งไปกว่าภาษาเดียวกัน” รัฐบาลทั้งปวงย่อมรู้สึกในข้อนี้ยิ่งยวด เพราะฉะนั้น รัฐบาลใดที่ต้องปกครองคนต่างชาติต่างภาษา จึงต้องพยายามตั้งโรงเรียนและออกบัญญัติบังคับให้ชนต่างภาษาเรียนภาษาของผู้ปกครอง แต่ความคิดเห็นเช่นนี้จะสำเร็จตามปรารถนาของรัฐบาลเสมอก็หาไม่ได้แต่ถ้ายังจัดการแปลงภาษาไม่สำเร็จอยู่ตราบใด ก็แปลว่าผู้พูดภาษากับผู้ปกครองนั้นยังไม่เชื่ออยู่ตราบนั้น และยิ่งจะเรียกว่าเป็นชาติเดียวกันกับมหาชนพื้นเมืองไม่ได้ อยู่ตราบนั้น ภาษาเป็นสิ่งที่ฝังอยู่ในใจมนุษย์แน่นแฟ้นยิ่งกว่าสิ่งอื่น” (ออนไลน์, 2563)

ภาษาไทยถือว่าเป็นวัฒนธรรมประจำชาติแขนงหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งและเป็นเครื่องมือสำคัญของการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ผู้ที่สามารถใช้ภาษาได้ดีจึงสามารถประสบความสำเร็จในการสื่อสารในระดับ ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี และในทางกลับกัน หากมีการนำภาษาไปใช้ไม่เหมาะสม ความผิดเพี้ยนแห่งภาษาย่อมจะส่งผลให้เกิดความเสียหายหลายประการอย่างแน่นอน ทั้งความเสียหายโดยตรงคือการใช้สื่อสารอาจไม่ประสบความสำเร็จแล้ว ยังมีความเสียหายของภาษาอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติที่เราต่างภาคภูมิใจกันมาช้านาน จากพระราชดำรัสตอนหนึ่งของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชที่ว่า “ภาษาไทยเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือของมนุษย์ชนิดหนึ่งคือเป็นทางสำหรับแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งสวยงามอย่างหนึ่ง เช่น ในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องรักษาให้ดี ประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราเองซึ่งต้องหวงแหน” ซึ่งพระราชทานเมื่อครั้งเสด็จพระราชดำเนินไปทรงเป็นประธานในการประชุมทางวิชาการที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2505 จนเป็นเหตุให้ในเวลาต่อมาคณะรัฐมนตรีได้กำหนดให้วันที่ 29 กรกฎาคม ของทุกปี เป็น “วันภาษาไทยแห่งชาติ” เพื่อเฉลิมพระเกียรติของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงเป็นนักปราชญ์และนักภาษาไทย รวมถึงเพื่อน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ที่ทรงแสดงความห่วงใยและพระราชทานแนวคิดต่างๆ เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย แนวคิดสำคัญ เหล่านี้มันบ่งชี้ชัดและปลุกทุกคนให้ตระหนักถึงความภาคภูมิใจที่คนไทยมีภาษาประจำชาติ ทั้งทรงฝากข้อคิดถึงการดำรงรักษาไว้

ซึ่งสมบัติล้ำค่าของชาติไว้ว่า “เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในทางออกเสียง คือให้ออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน อีกอย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในการใช้” (ออนไลน์, 2563)

ดังนั้น ภาษาก็เปรียบได้กับร้วของชาติ ถ้าชนชาติใดรักษาภาษาของตนไว้ได้ดี ให้บริสุทธิ์ ก็จะได้ชื่อว่ารักษาความเป็นชาติ คนไทยทุกคนใช้ภาษาไทยเป็นสื่อความรู้สึกนึกคิดเท่านั้นยังไม่เพียงพอ ควรจะรักษาระเบียบความงดงามของภาษา ซึ่งแสดงวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ประจำชาติไว้อีกด้วย ดังพระราชดำรัส สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ตอนหนึ่งว่า “ภาษานอกจากจะเป็นเครื่องสื่อสารแสดงความรู้สึกนึกคิดของคนทั่วโลกแล้ว ยังเป็นเครื่องแสดงให้เห็นวัฒนธรรม อารยธรรม และเอกลักษณ์ประจำชาติอีกด้วย ไทยเป็นประเทศซึ่งมีขนบประเพณี ศิลปกรรม และภาษา ซึ่งเจริญรุ่งเรืองมาแต่อดีตกาล เราผู้เป็นอนุชนจึงควรภูมิใจช่วยกันผดุงรักษามรดกทางวัฒนธรรมอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญาที่บรรพบุรุษได้อุตสาหะสร้างสรรค์ขึ้นไว้ให้เจริญสืบไป” (ออนไลน์, 2563)

ในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศในศตวรรษที่ 21 ได้เจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็วมาก มีเทคนิคใหม่ๆ ในการติดต่อสื่อสารพูดที่ขึ้นมากมายและเน้นความสะดวกรวดเร็วเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ ภาษาไทยซึ่งเป็นสื่อกลางสำคัญในการติดต่อสื่อสารและผูกพันต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทย จึงได้รับผลกระทบจากอิทธิพลของความเจริญก้าวหน้าเหล่านั้นอย่างยากที่จะหลีกเลี่ยงได้ ภาษาไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบันทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนจึงเปลี่ยนแปลงจากเดิมอย่างน่าวิตก และหากไม่เร่งรีบหาทางแก้ไขและป้องกันเสียแต่เนิ่นๆ นับวันภาษาไทยก็จะยิ่งเสื่อมลง เป็นผลเสียต่อเอกลักษณ์และคุณค่าของภาษาไทยอย่างไม่ต้องสงสัย พี่ระพีชญ์ ไพโรจน์ กล่าวเป็นบทกลอนว่า

...ภาษาไทยนำพินิจประสิทธิผล	ทั้งแบบยลลงตามหลากหลายมาย
ทรงพลังสื่ออารมณ์คำคมคาย	อย่าทำลายด้วยใช้ผิดพินิจคำ
คือแก่นแท้แลหัวใจไทยทั้งชาติ	คือศิลป์ศาสตร์แห่งศักดิ์ศรีที่สืบสาน
คือลีลาลำนำคือคำกานท์	ประจักษ์จารขานคำค่าว่าไทย
วัฒนธรรมล้ำค่าศรัทธามั่น	ร่วมสร้างสรรค์ส่งเสริมทุกสมัย
เอกลักษณ์แห่งชาติประกาศไกร	เกิดเป็นไทยให้รู้ค่าภาษาตน...”

พี่ระพีชญ์ ไพโรจน์ (ออนไลน์, 2563)

ในสังคมไทยมีข้อถกเถียงเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางภาษา “ภาษาไทยเน็ต” กล่าวคือเกิดความวิตกในสังคมไทยว่าการใช้ “ภาษาไทยเน็ต” ทำให้ภาษาไทย “วิบัติ” (คำว่า วิบัติ ในความหมายของคนทั่วไป คือใช้ภาษาผิดไปจากภาษาไทยมาตรฐาน หรือผิดไปจากที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานและคิดว่าทำให้ภาษาไทยเสื่อม) มีความกังวลว่าคนไทยรุ่นใหม่ซึ่งใช้เวลาส่วนใหญ่หมดไปกับการสื่อสารในโลกออนไลน์ (Online) จะเคยชินกับการใช้ภาษาไทยเน็ตและนำมาใช้สื่อสารในภาษาพูดและภาษาเขียนในชีวิตประจำวันจนส่งผลกระทบต่อภาษาไทยมาตรฐานซึ่งถูกกำหนดให้เป็นภาษาประจำชาติ ในขณะที่มุมมองของนักภาษาไม่ได้มีความวิตกกังวลกับอิทธิพลของภาษาไทยเน็ต หากแต่เห็นว่าเป็นปรากฏการณ์ของภาษาเป็นการสร้างสรรค์ทางภาษารูปแบบหนึ่ง เป็นภาษาเฉพาะกลุ่มของคนรุ่นใหม่ ซึ่งสร้างภาษาไทยเน็ตขึ้นมาเพื่อใช้สื่อสารกันในโลกออนไลน์เท่านั้น ใน

กรณีที่มีบุคคลเข้ามาร่วมสนทนาแล้วใช้ภาษาไทยมาตรฐาน ก็จะถูกมองว่าเป็นบุคคลนอกกลุ่ม กำลังเครียดหรือพูดเรื่องจริงจึงก็อาจจะไม่ได้รับความไว้วางใจร่วมสนทนาด้วย กาญจนา นาคสกุล (ราชบัณฑิตประเภทวรรณศิลป์ สาขาราชการไทย) อธิบายว่า “ถ้าเด็กใช้ของเขาเอง เดี่ยวเขาก็ลืม เดี่ยวเขาก็คิดคำใหม่ สื่อมวลชนอย่าไปสนใจเอา มาใช้ด้วย อย่างนำไปขยาย คำนี้ก็จะไม่แพร่หลาย เด็กก็จะใช้ในหมของเขา จะพูด จะเขียน จะโต้ตอบ ก็เป็นเรื่องของคนในกลุ่มเล็กๆ ที่เขาจะใช้กัน เมื่อเวลาผ่านไปมันก็จะหาย นอกเสียจากว่าเราเอาไปใช้กันมากๆ มันถึงจะแพร่หลายไป หากว่าสื่อมวลชนเห็นด้วยความค่าเหล่านี้ไม่เหมาะสมก็เงียบๆ ไป เดี่ยวมันก็หายไปเอง” (กานต์วี ชมเชย, 2556)

การติดต่อสื่อสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทสำคัญในวิถีชีวิตของผู้คนทั่วโลก เป็นการสื่อสารไร้พรมแดนเชื่อมโยงผู้คนทั่วโลกเข้าด้วยกัน การสนทนาผ่านหน้าจอด้วยวิธีการพิมพ์จึงเกิดขึ้น บทบาทของภาษาจากเดิมที่ใช้ในการสนทนาด้วยวิธีการพูดและการเขียนเท่านั้น ได้เพิ่มช่องทางใหม่ขึ้นมา เป็นการพิมพ์ผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ ภาษาจึงได้ถูกปรับใช้เพื่อให้สามารถสื่อสารกันได้ในวิธีการสื่อสารรูปแบบใหม่ดังกล่าวนี้ และแน่นอนว่าในสังคมไทย ภาษาไทยได้รับการนำไปใช้ในการสื่อสารในรูปแบบใหม่นี้ก็เช่นเดียวกัน ซึ่งก็คือ “ภาษาไทยเน็ต” กลุ่มคนรุ่นใหม่ (new generation) เป็นผู้สนใจในการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ เมื่อมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์มาสู่สมาร์ตโฟน ชีวิตของผู้คนกลุ่มนี้ก็ยิ่งผูกติดอยู่กับโลกออนไลน์ เช่น ทำกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันผ่านอินเทอร์เน็ต การนัดหมาย ประชุมสัมมนา ศึกษาค้นคว้า อ่านหนังสือ ชมภาพยนตร์ ฟังเพลง เล่นเกม ทำธุรกรรมทางการเงิน หรือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่างๆ ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เช่น face book, Line, Skype, เป็นต้น การพัฒนาด้านเทคโนโลยีได้สนับสนุนให้เกิดการใช้ “ภาษาไทยเน็ต” มากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อมีโปรแกรมสนทนาที่ติดตั้งในสมาร์ตโฟน (Smartphone) และแท็บเล็ต (Tablet) ผู้ใช้สามารถทำกิจกรรมออนไลน์ต่างๆ ตลอดจนสนทนากับผู้อื่นขณะทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้โดยไม่ต้องนั่งอยู่ที่โต๊ะคอมพิวเตอร์ ส่วนในกลุ่ม “เด็ก” ส่วนหนึ่งเป็นผู้เล่นเกมออนไลน์ซึ่งเป็นโลกเสมือนจริง และมีหน้าตาต่างสนทนากับผู้เล่นคนอื่น ๆ กลุ่มเด็กจึงมีการใช้ภาษาเน็ตมากเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะเด็กที่ติดเกมซึ่งมีพฤติกรรมใช้เวลาเล่นเกมโดยเฉลี่ย 5-6 ชั่วโมง/วัน (จุฬารัตน์ มาเสถียรวงศ์, 2550)

ปัจจัยที่ทำให้เกิดภาษาไทยเน็ต (ThaiNet) นั้น ส่วนหนึ่งอาจเป็นผลพวงโดยตรงที่เกิดจากการพัฒนาของเทคโนโลยีที่มีการสนทนาด้วยแป้นพิมพ์และโต้ตอบกันอย่างฉับพลันทันที (นิตยา กาญจนะวรรณ, 2554) ปัจจุบันมีการใช้ภาษาเน็ตในการโพสต์ข้อความในกระดานแสดงความคิดเห็นที่ไม่จำเป็นต้องโต้ตอบเร่งด่วน แต่อาจพิมพ์ข้อความอย่างรวดเร็วเพื่อความประหยัดเวลาในการรับส่งข้อมูลต่างๆ จากเว็บไซต์ หรืออาจเป็นเพราะภาษาไทยเน็ตเป็นที่ยอมรับในการใช้สื่อสารทางอินเทอร์เน็ตในระดับหนึ่งแล้ว ดังนั้น ถึงแม้ไม่มีความจำเป็นต้องสื่อสารอย่างรีบเร่ง ก็สามารถใช้ภาษาเน็ตได้และใช้กันอย่างแพร่หลายในสังคมออนไลน์ และน่าสนใจว่าภาษาเน็ตไม่ได้ปรากฏอยู่เฉพาะในภาษาไทย แต่ปรากฏในภาษาอื่นๆ ในโลกด้วย

วันภาษาไทยแห่งชาติ

คณะกรรมการรณรงค์เพื่อภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของภาษาไทยและมีความห่วงใยในปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นต่อภาษาไทย และเพื่อเป็นการกระตุ้นรวมทั้งการปลุกจิตสำนึกให้คนไทยทั้งชาติได้ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของภาษาไทย ตลอดจนร่วมมือกันทำนุบำรุง

ส่งเสริม และอนุรักษ์ภาษาไทยให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป จึงได้เสนอขอให้รัฐบาลประกาศให้วันที่ 29 กรกฎาคม ของทุกปีเป็นวันภาษาไทยแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันอังคารที่ 13 กรกฎาคม 2542 เห็นชอบให้ วันที่ 29 กรกฎาคม ของทุกปีเป็น “วันภาษาไทยแห่งชาติ” ทั้งนี้เพราะวันดังกล่าวได้ตรงกับวันที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช ได้เสด็จพระราชดำเนินไปเป็นประธานและทรงร่วมอภิปรายในการประชุมทาง วิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ณ ห้องประชุมคณะอักษรศาสตร์ เมื่อ วันที่ 29 กรกฎาคม 2505 (นับเป็นครั้งแรกและครั้งเดียวในประวัติศาสตร์ของวงการภาษาไทยที่ได้รับ พระราชทานพระมหากุณาธิคุณดังกล่าว) นอกจากนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงย้ำให้ประชาชนชาวไทยตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยและพระราชทานแนวความคิดในการอนุรักษ์ภาษาไทยในโอกาสต่างๆ อยู่เสมอ ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือเป็นที่ประจักษ์ว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระปรีชาญาณและพระ อัจฉริยภาพในการใช้ภาษาไทย ทรงรอบรู้ ปราดเปรี๊ยะถึงรากศัพท์ของคำไทยคือภาษาบาลีและสันสกฤต ทรง พระอุตสาหะ วิริยะ แคลและเรียบเรียงวรรณกรรมภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทยที่สมบูรณ์ด้วยลักษณะ วรรณศิลป์ มีเนื้อหาสาระที่มีคุณค่าเป็นคติในการเสียสละเพื่อส่วนรวมและเป็นแบบอย่างแก่ประชาชนในการใช้ ภาษาไทย ดังจะเห็นได้จากพระราชนิพนธ์แปลเรื่อง “นายอินทร์ผู้ปิดทองหลังพระ” และพระราชนิพนธ์เรื่อง “พระมหาชนก” ซึ่งนับเป็นพระมหากุณาธิคุณล้นเกล้าล้นกระหม่อมที่สุดหามิได้แก่วงการด้านภาษาศาสตร์

สังคมไทยยุคนิว นอร์มอล (New Normal)

คำว่า “นิว นอร์มอล” (new normal) เป็นคำศัพท์ที่ถูกใช้มากขึ้นในช่วงเวลาที่กำลังมีการระบาดของ โควิด-19 และคงจะคุ้นหูมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะมีการนำคำนี้มาใช้ในทุกวงการกันอย่างกว้างขวาง แท้จริงแล้วคือ อะไรและใช้อย่างไร จากการศึกษาข้อมูลพบว่า “นิว นอร์มอล” (new normal) ถูกนำมาใช้ครั้งแรกโดย บิลล์ กรอส (Bill Gross) ผู้ก่อตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ชาวอเมริกัน โดยตอนนั้นเขาใช้อธิบายถึงสภาวะเศรษฐกิจโลก หลังจากเกิดวิกฤติเศรษฐกิจแฮมเบอร์เกอร์ ในสหรัฐฯ ช่วงระหว่างปี 2007-2009 สาเหตุที่ต้องใช้คำว่า “นิว นอร์ มอล” (new normal) เพราะเดิมทีวิกฤติเศรษฐกิจจะมีรูปแบบค่อนข้างตายตัวและเป็นวงจรเดิม คือเมื่อ เศรษฐกิจเติบโตไปได้ช่วงระยะหนึ่ง จะมีปัจจัยที่ทำให้เกิดเป็นวิกฤติทางเศรษฐกิจ และหลังจากเกิดวิกฤติ เศรษฐกิจ ไม่นานเศรษฐกิจก็จะเริ่มฟื้นตัว แล้วก็กลับมาเติบโตได้อีกครั้ง สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นปกติ จน เรียกได้ว่าเป็น “เรื่องปกติ” (normal) ก็ได้ แต่หลังจากการเกิดวิกฤติแฮมเบอร์เกอร์ หลายคนมองว่าเศรษฐกิจ โลกจะไม่สามารถกลับไปเติบโตได้ดีเหมือนเดิม ด้วยปัจจัยต่างๆ เช่น การพยายามกระตุ้นเศรษฐกิจมากเกินไป ทั้ง ที่หลายประเทศมีหนี้สาธารณะสูงมาก การยืมเงินจากอนาคตเพื่อแลกกับการเติบโตทางเศรษฐกิจในวันนี้ จะ ส่งผลให้เติบโตได้ลดลงในอนาคต ดังนั้นคำว่า “นิว นอร์มอล” (new normal) จึงถูกนำมาใช้เพื่อพูดถึงการ เติบโตทางเศรษฐกิจที่ถดถอยลงและคาดว่าจะไม่กลับมาเติบโตในระดับเดิมได้อีกต่อไป (ออนไลน์, 2563)

แม้คำนี้จะเกิดจากชาวอเมริกัน แต่ถ้าจะให้เห็นภาพของคำว่า “นิว นอร์มอล” (new normal) ได้ ชัดเจนที่สุด อาจต้องพูดถึง การเติบโตทางเศรษฐกิจของจีนตั้งแต่ปี 2002 จนถึง 2007 ก่อนเกิดวิกฤติการเงินใน สหรัฐฯ เศรษฐกิจจีนขยายตัวในอัตรามากกว่า 10% มาโดยตลอด จนกระทั่งปี 2008 เศรษฐกิจของจีนเริ่มมี ตัวเลขการเติบโตลดลงเรื่อยๆ และหลังจากปี 2014 เป็นต้นมา เศรษฐกิจจีนนั้นยังไม่เคยโตสูงกว่า 7% อีกเลย

ประธานาธิบดี สี จิ้นผิง ของจีนออกมายอมรับว่าการเติบโต 7% แทนที่จะเป็น 10% เหมือนในอดีต ไม่ใช่การถดถอยทางเศรษฐกิจ เพียงแต่เป็น “นิว นอร์มอล” (new normal) ของจีนในอนาคต ซึ่งตอนนี้เศรษฐกิจจีนเติบโตขึ้นมากแล้ว จะให้ตัวเลขทางเศรษฐกิจกลับไปโตเร็วแบบเดิมคงเป็นไปได้ (ออนไลน์, 2563)

ในขณะที่โลกเกิดวิกฤติโควิด-19 คำว่า “นิว นอร์มอล” (new normal) ถูกหยิบมาใช้อีกครั้งแต่ขยายวงออกไปในทุกวงการไม่ว่าจะเป็นภาคเศรษฐกิจ ธุรกิจ การศึกษา ชีวิตประจำวัน หรือภาคสังคม อะไรก็ตามที่เป็นเรื่องเกิดใหม่หลังโควิด-19 วิถีชีวิตแบบใหม่ก็ถูกเรียกว่า “นิว นอร์มอล” (new normal) เช่น การปรับตัวของสายการบิน ที่ต้องใช้การเว้นระยะห่างทางสังคม การขายบัตรโดยสารในลักษณะที่นั่งเว้นที่นั่ง การเช็คอิน การขึ้นและลงเครื่องบินต้องเว้นระยะห่าง จะไม่มีบริการอาหารและเครื่องดื่มระหว่างเที่ยวบิน ลูกเรือต้องสวมใส่หน้ากากอนามัย ถุงมือ และเฟสชีลด์ (Phase Shield) ส่วนผู้โดยสารต้องรับผิดชอบต่อสวมใส่หน้ากากอนามัยมาเองและใส่ตลอดเวลาการเดินทาง รวมถึงไม่สามารถนำอาหารของตนเองมารับประทานในเครื่องบินได้ หรือที่เห็นได้ชัดอีกอย่างหนึ่งก็คือ การเปลี่ยนพฤติกรรมการซื้อขายของผู้บริโภค จากในอดีตคนนิยมเดินห้าง แต่ปัจจุบันคนเริ่มหันมาซื้อของออนไลน์มากขึ้น และดูเหมือนว่าจะมีแนวโน้มเปลี่ยนเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในระยะยาว ทำให้ในอนาคตศูนย์การค้าอาจจะต้องปรับตัวให้เหมาะกับพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป มีหน้าร้านไว้เป็นโชว์รูม แต่ไปเน้นทำการตลาดในออนไลน์แทน มีคำถามว่าแล้วอะไรบ้างที่จะกลายเป็น “นิว นอร์มอล” (new normal) “นิว นอร์มอล” (new normal) “นิว นอร์มอล” (new normal) “นิว นอร์มอล” (new normal) ที่จะกลายเป็นเรื่องปกติในโลกใหม่ ก่อนอื่นเราต้องแยกให้ออกว่าอะไรเป็น “นิว นอร์มอล” (new normal) ที่เกิดขึ้นชั่วคราว และอะไรคือ “นิว นอร์มอล” (new normal) ที่เป็นโลกหลังโควิด-19 และกลายเป็นวิวัฒนาการใหม่ของสังคมมนุษย์ และระบบโลกใหม่ เช่น พฤติกรรมของการทำกิจกรรมต่างๆ ผ่านทางออนไลน์มากขึ้น เช่น การซื้อของออนไลน์ การประชุมออนไลน์ สิ่งเหล่านี้เป็นไปได้ว่าอาจกลายเป็น “นิว นอร์มอล” (new normal) ที่แม้เดิมจะเกิดขึ้นอยู่แล้วแต่ก็มีโควิด-19 เป็นปัจจัยเร่ง ทำให้พฤติกรรมคนเปลี่ยนไปเร็วขึ้นแต่หลายสิ่งที่เป็นสิ่งผิดปกติชั่วคราวเช่น การบอกว่า ผู้คนไม่อยากจะออกเดินทางแล้ว ธุรกิจโรงแรมอาจจะไม่สามารถไปต่อได้อีก ซึ่งอันนี้ฟังดูแล้วก็เหมือนไม่ใช่ “นิว นอร์มอล” (new normal) ที่จะเกิดขึ้นตลอดไปแต่เป็นเพียงแค่ชั่วคราวเท่านั้น เพราะถ้าหากมีวัคซีนเข้ามา คนก็จะกลับมาท่องเที่ยวกันตามปกติ ในอนาคตธุรกิจเหล่านี้ก็จะได้เปลี่ยนแปลงไปมาก หรือ “การเรียนออนไลน์ ” ที่คนพูดว่าหลังจากเกิดโควิด-19 การเรียนออนไลน์มีบทบาทมากขึ้น ในอนาคตคนไม่ต้องไปโรงเรียนไม่ต้องไปมหาวิทยาลัยแล้ว การเรียนออนไลน์จะกลายเป็น “นิว นอร์มอล” (new normal) ซึ่งข้อนี้ก็อาจจะไม่ใช่ทั้งหมด เพราะขึ้นอยู่กับบริบทของสังคมนั้นๆ ด้วย ตัวอย่างเช่น ที่สหรัฐอเมริกามีการเรียนการสอนออนไลน์มากเป็นปกติ การเกิดโควิด-19 ก็ไม่ได้ทำให้รู้สึกว่ามีเปลี่ยนแปลงจากเดิมมากนัก ตรงกันข้ามคนเริ่มคิดถึงการเรียนการสอนแบบปกติที่ครูจะสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนและแลกเปลี่ยนความเห็นกันได้ทันทีมากกว่าด้วย ขณะที่ในญี่ปุ่นก่อนหน้าการเกิดโควิด-19 การเรียนออนไลน์ไม่เป็นที่นิยมเลย เมื่อเกิดโควิด-19 จึงเป็นสถานการณ์บังคับที่ให้ทุกสถานศึกษาต้องปรับตัว และมีแนวโน้มว่าหลังจากโควิด-19 ญี่ปุ่นก็จะมีการเรียนการสอนแบบออนไลน์มากขึ้น แต่การสอนแบบเดิมก็ยังคงมีอยู่ (ออนไลน์, 2563)

ภาษาวิบัติกับการใช้ภาษาไทยของคนรุ่นใหม่

การใช้ภาษาเป็นเรื่องของการสื่อสาร ซึ่งผู้ส่งสารจะต้องทำให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายของตนให้มากที่สุด แต่การสื่อสารที่มีรูปแบบแตกต่างกันจะทำให้การใช้ภาษามีความแตกต่างกันไปด้วย เช่น การสื่อสารแบบเผชิญหน้าย่อมแตกต่างจากการสื่อสารแบบผ่านเครื่องมือการสื่อสาร หรือการสื่อสารด้วยสื่อสิ่งพิมพ์ย่อมมีความแตกต่างการสื่อสารด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งมีทั้งภาพและเสียง ในปัจจุบันปัญหาที่พบเป็นอย่างมากเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย คือ การใช้ภาษาในทางวิบัติและมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้ภาษาอยู่หลายประเภท ดังนี้ (ออนไลน์, 2563)

1) รูปแบบการพูด เป็นประเภทของภาษาวิบัติที่ใช้เวลาพูดกันซึ่งบางครั้งก็ปรากฏขึ้นในการเขียนด้วย แต่น้อยกว่ากลุ่มที่ใช้ในเวลาเขียน โดยการพูดมักจะพูดให้มีเสียงสั้นลงหรือยาวขึ้น หรือไม่ออกเสียงควบกล้ำเลย ประเภทนี้เรียกได้อีกอย่างว่า “กลุ่มเพี้ยนเสียง”

2) รูปแบบการเขียน รูปแบบของภาษาวิบัติประเภทนี้ โดยทั้งหมดจะเป็นคำพ้องเสียงที่นำมาใช้ผิดหลักของภาษา คนที่ใช้ภาษาวิบัติเวลาเขียนนั้นจะเขียนตามเสียงอ่าน เพราะไม่ต้องการอยู่ในกรอบหรือต้องการทำอะไรที่คิดว่าใหม่ ไม่เลียนแบบของเก่า ได้แก่ การเขียนตามเสียงพูดและการสร้างรูปการเขียนใหม่

3) รูปแบบของการเปลี่ยนแปลงเสียงอ่าน

4) กลุ่มที่เปลี่ยนแปลงความหมาย

1. แปลงเสียงสั้นเสียงยาว

อะไร	แปลงเป็น	อาราย
ไม่ใช่	แปลงเป็น	ม่ายช่าย

2. แปลงสระ

คิดถึง	แปลงเป็น	คิดลุง
ขอบคุณ	แปลงเป็น	ขอบคุง

3. แปลงคำควบกล้ำ

จริงสิ	แปลงเป็น	จิงติ
จ้ำ	แปลงเป็น	จร้า

4. ซ้ำตัวสะกด

ว้าย	แปลงเป็น	ว้ายยยย
รัก	แปลงเป็น	ร้ากกก

5. ซ้ำสระ

จ้ำ	แปลงเป็น	จร้าาา
ค่า	แปลงเป็น	คร้าาาา

6. เขียนแตกต่างจากเดิม

ทำให้	แปลงเป็น	ทำห้ย
เธอ	แปลงเป็น	เทอ

7. เขียนรูปแบบหรือสัญลักษณ์

เสียงหัวเราะอ่าอ่าอ่า	แปลงเป็น	555
หน้าตาเบื่อโลก	แปลงเป็น	--
8. การแทรกเสียง		
จ้า	แปลงเป็น	จร้า
สุดตีน	แปลงเป็น	สุดตรีน
9. การกลมกลืนเสียง		
แม่มิ่ง	แปลงเป็น	แม่ง
คูชิ	แปลงเป็น	คูติ
10. การตัดเสียง		
พารานอย (paranoid)	แปลงเป็น	นอย
โอ.เค.	แปลงเป็น	โอ
11. การกร่อนเสียง		
ไซ้ไหม	กร่อนเสียงเป็น	ซิมิ
ช่างทำได้นะ	กร่อนเสียงเป็น	ก้านะ
12. ความหมายต่างไปจากเดิม		
ปวดตับ	หมายถึง	เครียด
งานเข้า	หมายถึง	ได้เรื่องหรือมีเรื่องเดือดร้อนเข้ามา

และยังมีคำอีกมากมายที่ถูกบัญญัติขึ้นโดยกลุ่มผู้ใช้ที่เป็นวัยรุ่น จนแทบจะกลายเป็นภาษาทางการของกลุ่มวัยรุ่นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายและนับวันยิ่งขยายวงกว้างออกไปเรื่อยๆ ซึ่งปัญหาเหล่านี้หากทุกภาคส่วนในสังคมยังคงปล่อยวางไม่เร่งรีบหาทางแก้ไข และยังคงมีการใช้บ่อยๆ ก็จะทำให้เกิดความเคยชิน อีกทั้งมีการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันจนในที่สุดก็จะกลายเป็นเรื่องปกติ ซึ่งน่าห่วงเกรงยิ่งนักว่าในอนาคตปัญหา

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยของวัยรุ่น

ปัญหาการใช้ภาษาไทยได้เกิดขึ้น มาเป็นระยะเวลาอันยาวนานหลายสิบปี แต่ในยุคปัจจุบันนี้ปัญหายังวิกฤติความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งมีปัจจัยหนุนนำที่สำคัญนั่นคือความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ก้าวล้ำไปอย่างรวดเร็ว เราจึงพบการใช้ภาษาไทยแบบผิดๆ มากมายจนเกือบจะกลายเป็นความคุ้นชิน โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น ยิ่งน่าเป็นห่วงมากที่สุด เป็นกลุ่มที่นิยมใช้ภาษาที่มีวิวัฒนาการทางภาษาที่เฉพาะกลุ่ม ซึ่งเป็นภาษาที่เกือบจะไม่มีไวยากรณ์ ไม่ว่าจะจากการรับส่งข้อความสั้น (SMS) การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) การสนทนาออนไลน์ (MSN) หรือแม้แต่การแสดงความคิดเห็นในโลกอินเทอร์เน็ต (ออนไลน์, 2563) สำหรับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยของวัยรุ่น มีบริบทที่เชื่อมโยงกัน ดังนี้

1) อินเทอร์เน็ต การใช้ภาษาไทยที่เกิดจากอินเทอร์เน็ตนั้นเริ่มลูกกลมมาจากโปรแกรมแชทและเกมออนไลน์ ซึ่งดูคล้ายเป็นการสนทนากันธรรมดา แต่เมื่อได้เข้าไปสัมผัสแล้วมิใช่เลย การสนทนาอันไม่มีขีดจำกัดของภาษาทำให้เกิดปัญหาขึ้นมากมาย ดังเช่นที่พบตามหน้าหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันและในขณะเดียวกันก็

สร้างปัญหาให้แก่วงการภาษาไทยด้วย นั่นคือการกร่อนคำและการสร้างคำใหม่ให้มีความหมายแปลกไปจากเดิม หรืออย่างที่เราเรียกว่าภาษาเด็กแนวนั่นเอง

2) การทดสอบทางการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดทำการศึกษาทดสอบวัดสมรรถภาพในการใช้ภาษาไทย หัวข้อทักษะการเขียนภาษาไทยเพื่อการประกอบอาชีพ โดยนำนิสิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 398 คน มาทำการทดสอบ ซึ่งพบข้อผิดพลาดอยู่หลายจุด และพบว่าไม่มีผู้ใดได้ผลในเกณฑ์ดีมาก ในระดับดีมีอยู่เพียง 28 คน ข้อผิดพลาดที่พบคือ เรื่องวรรคตอนผิด ใช้คำไม่หลากหลาย ซึ่งมีผู้ผ่านเกณฑ์การทดสอบ 250 คนที่บ่งบอกว่าเป็นผู้ใช้ปฏิบัติงานได้ สื่อความคิดได้ครบถ้วน แต่ยังคงต้องเพิ่มเรื่องการเชื่อมโยงความคิด การใช้คำเชื่อม การใช้คำให้ตรงความหมาย และการสะกดคำ ขณะที่ไม่มีผู้ทดสอบไม่ผ่าน 120 คน ปัญหาที่สรุปได้คือ ยังขาดความสามารถในการเขียนที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน ควรแก้ไขการสื่อความคิดที่ไม่ชัดเจนหรือทวน ใช้คำผิด สะกดผิด ใช้ภาษาไม่เหมาะสมกับประเภทของงานเขียน

3) วัยรุ่น เป็นช่วงวัยที่มีการสื่อสารกันมากและมีรูปแบบการสื่อสารด้วยคำที่ทันสมัย มีความหมายเฉพาะสำหรับกลุ่มและช่วงวัย วัยรุ่นจึงขาดความคำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ให้เหมาะสม มีหลายสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นใช้ภาษาที่ผิดๆ โดยเฉพาะเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างมาก ทำให้มีความสะดวกในการใช้ชีวิตประจำวัน รวมทั้งการสื่อสาร วัยรุ่นในประเทศไทยยุคใหม่บางกลุ่มได้สร้างค่านิยมที่ผิดๆ มาใช้ คือ การใช้ภาษาไทยที่ผิดจากคำเดิม จึงทำให้ภาษาไทยของเราเปลี่ยนแปลงไป เยาวชนยุคหลังๆ จึงใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง

4) ผู้ปกครอง พ่อแม่อยากจะให้ลูกเก่งภาษาต่างประเทศแต่ภาษาไทยก็ไม่ควรละทิ้ง หรือไม่สนใจการใช้ที่ถูกต้อง เพราะภาษาทุกภาษาย่อมมีหลักการใช้ที่เหมือนกันคือ ต้องใช้ให้ถูกต้องเหมาะสม สถานที่ ถูกบุคคล ต้องชัดเจนทั้งการออกเสียงและใช้ประโยค ถูกต้องตามความหมายและบริบทของภาษา

5) สื่อมวลชน ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการใช้ภาษาไทยแบบผิดๆ ของประชาชนเพราะ สื่อมวลชนเป็นผู้ที่ให้ข้อมูล ข่าวสารกับประชาชนทุกวัน สื่อมวลชนต้องเป็นผู้ที่ดีที่สุดของการใช้ภาษาและต้องให้ข้อคิดอยู่เสมอว่า ภาษานั้นสะท้อนความเป็นตัวของเราเอง ถ้าใช้ภาษาดี ภาษาที่ถูกต้อง ภาษาที่น่าสังคมไปในทางสร้างสรรค์ สร้างความสามัคคี สร้างความรัก สร้างความภูมิใจในชาติจะทำให้ทุกคนเห็นคล้อยตาม แต่ถ้าหากว่าสื่อมวลชนนำภาษาที่ประหลาด ภาษาที่ไม่ถูกต้องเอามาเผยแพร่บ่อยๆ คนจะคิดว่าสิ่งที่สื่อมวลชนมาเผยแพร่นั้นถูกต้อง เป็นสิ่งที่ดี มันจะทำลายภาษาไทย โดยเฉพาะการใช้ภาษาในข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์หรือโทรทัศน์ต่างๆ เป็นต้น

6) ความเจริญทางเทคโนโลยีที่เข้ามา เช่น การพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ นับเป็นสื่ออันสำคัญที่ทำให้วัยรุ่น ได้รับข่าวสารเรื่องราวต่างๆ เกิดการเรียนรู้ ยอมรับและปรับเปลี่ยนภาษาไทยมากขึ้น โดยมุ่งความทันสมัย ไม่คำนึงถึงรากฐานวัฒนธรรมภาษาเดิม

แนวคิดปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์

แนวคิดนี้เกิดจากนักคิดในสำนักชิคาโกที่มีความสำคัญ 2 ท่าน คือ George Herbert Mead สนใจพฤติกรรมและตัวตนเชิงสังคมของมนุษย์ ตัวตนดังกล่าวของมนุษย์มีอยู่สองด้าน คือ หนึ่งตัวตนที่เป็นผู้กระทำที่มีการควบคุมตัวเองไม่ใช่ผู้ถูกกระทำ และสองตัวตนที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวเองกับคนอื่นและสังคม

สอดคล้องกับแนวคิดของ Charles Cooley ซึ่งพูดถึงการมองเห็นตัวตนที่สะท้อนผ่านกระจกเงา (looking-glass self) ที่เป็นเสมือนวิถีทางหรือแนวทางของบุคคลที่จะดำรงตัวตนของตัวเองจากภาพสะท้อนที่คนอื่นประเมิน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสังคมมีอิทธิพลต่อการกำหนดตัวตนของบุคคล เพราะภาพสะท้อนจากสิ่งที่ผู้อื่นสร้างต่อตัวเรา ส่งผลต่อการรับรู้ตัวตนของเราเอง ดังนั้นพฤติกรรมหรือการกระทำของมนุษย์ขึ้นอยู่กับความหมายทางสังคมที่เกิดขึ้นมาภายใต้บริบทของการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างมนุษย์ผู้กระทำกับสังคมหรือผู้คนในสังคม (นัฐวุฒิ สิงห์กุล, 2563)

ความหมายทางสังคม เกิดจากความเชื่อที่ว่ามนุษย์คิดได้ โดยการสร้างภาษาขึ้นมาเป็นเครื่องมือในการคิด การคิดดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อเรามีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ในเรื่องของการสื่อสาร ว่าเราสื่อสารอะไร มีความหมายอย่างไร และเรากำลังสื่อสารกับใคร และวิธีการสื่อสารของเราควรเป็นเช่นไร เมื่อเรารู้ความหมายแล้ว เราก็สามารถมีพฤติกรรมที่ตอบสนองอย่างเหมาะสมกลับไปได้ ปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ผู้กระทำที่สัมพันธ์กับผู้อื่นและสังคม ทั้งระดับครอบครัว สถาบันทางสังคมเช่น สถาบันการศึกษา สถาบันทางการแพทย์ สถาบันเศรษฐกิจ กลุ่มเพื่อน กลุ่มอาชีพ สมาคม ที่มีบทบาทในการสร้างความคาดหวังทางสังคม และส่งผ่านความหมายและความคาดหวังมาสู่เราซึ่งเป็นสมาชิกของสังคม ดังนั้น เมื่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีผลกับการกระทำของมนุษย์ เมื่อความคาดหวังและความหมายทางสังคมที่ผิดพลาดอาจนำไปสู่ปัญหาของการกระทำที่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพและการตีตราทางสังคม

เหลี่ยมหลังถึงศาสตร์ศิลป์แห่งภาษาไทย และหนักกับปัญหาการใช้ภาษาชีวิต

1. ศาสตร์ศิลป์แห่งภาษาไทย

การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายเป็นศาสตร์ที่ผู้ใช้ต้องรู้จักคำและเลือกใช้คำให้ถูกต้อง เหมาะสม ตรงความหมาย ตรงราชาศัพท์ เหมาะกับกาลเทศะ ไม่ใช่คำซ้ำซ้อน รู้จักหลบคำโดยไม่เกิดความกำกวม และใช้ คำให้เกิดภาพพจน์ ในการนำคำที่เลือกแล้วมาเรียบเรียงเป็นประโยค เป็นข้อความถือเป็นศิลป์แห่งการใช้ คำ ที่มีใช้เพียงแต่สื่อความรู้ความเข้าใจเท่านั้น หากยังสามารถก่อให้เกิดภาพ เสียง และความรู้สึกได้อีกด้วย คำและความหมายของคำ คำในภาษาไทยมีหลายลักษณะ เช่น คำเดี่ยว คำประสม คำสมาส คำสนธิ นอกจากนี้ยังมีหลายประเภท เช่น คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำสันธาน และคำบุพบท ในปัจจุบันมีการใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้องเท่าที่ควรในด้านการพูด การอ่านหรือการเขียนก็ตามและนับวันปัญหานี้ก็ยังมีมากขึ้น จนมีหลายๆ หน่วยงานที่เริ่มวิตกกังวลและเป็นห่วงอย่างยิ่งว่า หากยังไม่เร่งแก้ไข อาจทำให้ภาษาไทยชีวิตได้ในอนาคต ซึ่งก็จะต้องอาศัยความร่วมมือจากสถาบันหลักอื่น ได้แก่ (ัญญลักษณ์ เหล็กพิมาย)

1) สถาบันครอบครัว พ่อ แม่ ผู้ปกครอง นับว่าเป็นบุคคลใกล้ชิดและมีบทบาทสำคัญที่สุดที่จะช่วยในการแก้ปัญหาโดยควรเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กและวัยรุ่น นอกจากนี้ก็ควรสอนให้เด็กเขียนหนังสือให้ถูกต้องและปลูกฝังนิสัยรักการอ่านก็จะยิ่งช่วยให้เด็กคุ้นเคยกับการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องตั้งแต่เด็กด้วยจะเป็นการดี

2) สถาบันการศึกษา ควรให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาไทยมาก ต้องต้องพิจารณาหลักสูตรโดยหันมาใช้การเรียนการสอนเดิมๆ ดูบ้าง ซึ่งจะมิวิชาเขียนไทยคัดไทย อ่านไทย ย่อความ หรือท่องอาขยาน เพื่อให้เด็กใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องมากขึ้น ดังที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ก็เคยมีรับสั่งว่า “การที่ให้เด็กได้ท่อง

อาชยาน เป็นการฝึกความจำของเด็กด้วยการให้ได้ท่องภาษาดีๆ การใช้ภาษาของเด็กก็จะได้รับการพัฒนาไปด้วย
อย่างไรก็ตามการที่จะฝึกฝนและสอนเด็กให้ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องนั้น ครูก็ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีด้วย”

3) สถาบันสื่อ ควรมีจิตสำนึกและตระหนักว่าตนเองมีความสำคัญต่อสังคม มีอิทธิพลต่อ
พฤติกรรมต่างๆ ของวัยรุ่น รวมทั้งการใช้ภาษา แม้ว่าสื่อมีความจำเป็นต้องใช้คำแปลใหม่บ้างเพื่อเป็นสื่อของ
ข่าว และดึงดูดผู้ชมผู้ฟัง แต่ก็ต้องไม่มากจนเกินไป ดังนั้น เมื่อจะสื่อสารสิ่งใดจึงควรมีวิจารณ์ญาณ และใช้
ภาษาไทยให้ถูกต้องเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมต่อไป

อนึ่ง การที่จะฝึกฝนหรือสอนให้เด็กพูด อ่าน และเขียนภาษาไทยให้ถูกต้องนั้น คงจะง่ายขึ้นหากเรา
สามารถปลูกฝังให้พวกเขาารู้สึกหวงแหนภาษาไทย ซึ่งเป็นมรดกของชาติ เพราะเรามีทั้งภาษาพูด และภาษาเขียน
ที่เป็นของเราเอง เพื่อที่วันข้างหน้าเขาจะเติบโตขึ้นเป็นเยาวชนไทยที่ใช้ภาษาไทยถูกต้อง มีบุคลิกภาพดี และ
สามารถถอดเอกลักษณ์ความเป็นไทยได้อย่างเต็มภาคภูมิ สำหรับครู อาจารย์ก็ต้องมีการสร้างแรงจูงใจให้กับเด็ก
นักเรียนในห้องเรียน เพราะพฤติกรรมและการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของครูเอง จะมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจของ
นักเรียน ครูจึงสามารถพัฒนาแรงจูงใจของนักเรียนได้โดยสนับสนุนให้นักเรียนกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ และ
สร้างความเข้าใจว่า ความสำเร็จนั้นเกิดจากความพยายาม ซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนสามารถควบคุมได้ และในการจัด
กระบวนการเรียนรู้ ครูต้องพยายามเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่เรียนกับชีวิต กำหนดหรือมอบหมายงานที่เหมาะสม
และสอดคล้องกับศักยภาพของนักเรียนเพื่อให้พวกเขาเกิดความมั่นใจ และใช้การเสริมแรงทางบวกเพื่อเสริมสร้าง
แรงจูงใจให้ได้มากที่สุด จะเห็นได้ว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยของวัยรุ่นไทยมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะ
ภาษาไทยไม่ใช่ไว้เพียงแค่การติดต่อสื่อสารเท่านั้น แต่ภาษาไทยของเราเป็นเอกลักษณ์ เป็นวัฒนธรรม ที่สืบทอด
ต่อกันมาเป็นเวลานาน ภาษาไทยจึงมีความสำคัญกับวัยรุ่นไทยที่จะเป็นอนาคตของชาติต่อไป รักษาภาษาไทย ที่
บรรพบุรุษของเราได้สร้างไว้ให้ และให้ภาษาไทยอยู่คู่กับชาติไทยไปตลอด

2. แลหน้ากับปัญหาการใช้ภาษาวิบัติ

ในขณะที่มุมมองของนักภาษาไม่ได้มีความวิตกกังกับอิทธิพลของภาษาไทยเน็ต หากแต่เห็นว่าเป็น
ปรากฏการณ์ของภาษาเป็นการสร้างสรรค์ทางภาษารูปแบบหนึ่ง เป็นภาษาเฉพาะกลุ่มของคนรุ่นใหม่ ซึ่งสร้าง
ภาษาไทยเน็ตขึ้นมาเพื่อใช้สื่อสารกันในโลกออนไลน์เท่านั้น ในกรณีที่มีบุคคลเข้ามาร่วมสนทนาแล้วใช้ภาษาไทย
มาตรฐาน ก็จะถูกมองว่าเป็นบุคคลนอกกลุ่ม กำลังเครียดหรือพูดเรื่องจริงจังก้ออาจจะไม่ได้รับความไว้วางใจร่วม
สนทนาด้วย กาญจนา นาคสกุล (ราชบัณฑิตพิเศษประเพณีวรรณศิลป์ สาขาภาษาไทย) อธิบายว่า “ถ้าเด็กใช้ของเขา
เอง เดี่ยวเขาก็ลืม เดี่ยวเขาก็คิดคำใหม่ สื่อมวลชนอย่าไปสนใจเอามาใช้ด้วย อย่างนำไปขยาย คำนี้ก็จะไม่
แพร่หลาย เด็กก็จะใช้ในหม้อของเขา จะพูด จะเขียน จะโต้ตอบ ก็เป็นเรื่องของคนในกลุ่มเล็กๆ ที่เขาจะใช้กัน เมื่อ
เวลาผ่านไปมันก็จะหาย นอกเสียจากว่าเราเอาไปใช้กันมากๆ มันถึงจะแพร่หลายไป หากว่าสื่อมวลชนเห็นด้วย
ความคำเหล่านี้ไม่เหมาะสมก็เจียบๆ ไป เดี่ยวมันก็จะหายไปเอง” (กานต์วี ชมเขย, 2556)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบทั้งสองมุมมองดังกล่าวจะพบว่า มุมมองแรกคือการใช้ภาษาไทยที่ไม่ถูกต้อง
เท่าที่ควรในด้านการพูด การอ่านหรือการเขียนของคนไทย และนับวันปัญหานี้ก็ยังมีมากขึ้น ซึ่งมีหลายๆ
หน่วยงานที่วิตกกังวลและเป็นห่วงอย่างยิ่งว่า หากยังไม่เร่งแก้ไขอาจทำให้ภาษาไทยวิบัติได้ในอนาคต ซึ่งจะ
ประสบความสำเร็จได้ก็จะต้องอาศัยความร่วมมือจากสถาบันหลักอัน (เหลียวหลัง)

มุมมองที่สองคือ มุมมองของนักภาษาไม่ได้มีความวิตกกังวลกับอิทธิพลของภาษาไทยเน็ต หากแต่เห็นว่าเป็นปรากฏการณ์ของภาษาเป็นการสร้างสรรค์ทางภาษารูปแบบหนึ่ง เป็นภาษาเฉพาะกลุ่มของคนรุ่นใหม่ ซึ่งสร้างภาษาไทยเน็ตขึ้นมาเพื่อใช้สื่อสารกันในโลกออนไลน์เท่านั้น ในกรณีที่มีบุคคลเข้าร่วมสนทนาแล้วใช้ภาษาไทยมาตรฐาน ก็จะถูกมองว่าเป็นบุคคลนอกกลุ่ม กำลังเครียดหรือพูดเรื่องจริงจังก็อาจจะไม่ได้รับความไว้วางใจร่วมสนทนาด้วย (แลหน้า)

จากการพิจารณาถึงแนวคิดที่มีต่อภาษาไทยของทั้งสองมุมมอง (เหลียวหลัง-แลหน้า) จะพบได้ว่าปรากฏการณ์ดังกล่าวเป็นการสร้างพื้นที่ทางสังคมด้านภาษาและสัญลักษณ์ของกลุ่มสังคมนิว นอร์มอล และกลุ่มวัยรุ่นยุคโลกสังคมโซเชียล การห่วงใยถึงความงดงามของภาษานับว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม แต่ในสิ่งที่ปรารถนาดีตามนั้น ย่อมมีบางสิ่งที่แฝงไว้ซึ่งนั่นก็คือความยากของภาษาไทยเองที่คนรุ่นใหม่ไม่ยอมเข้าถึงและสร้างพื้นที่ด้านภาษาของกลุ่มตนเองขึ้นมาใหม่ ส่วนกลุ่มสังคมนิว นอร์มอล กลับมีมุมมองและการกระทำที่เน้นความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่มโดยการผลิตและแปลงภาษาไทยดั้งเดิมให้เป็นภาษาใหม่ในยุคสังคมโซเชียล ซึ่งปรากฏการณ์ดังกล่าวเป็นการสร้างพื้นที่ทางสังคมด้านภาษาที่ผ่านแนวคิดปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ หรือทฤษฎีการกระทำระหว่างกันด้วยสัญลักษณ์ (symbolic interactionism) เป็นทฤษฎีหลักอีกทฤษฎีหนึ่งของสังคมวิทยา ทฤษฎีนี้เริ่มด้วยความคิดเรื่องการกระทำระหว่างกัน (interactionism) และสัญลักษณ์ (symbol) ซึ่งเป็นหัวใจแล้วจึงขยายวงออกไปถึงมนุษย์แต่ละคน ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสังคมและสภาพของสังคมมนุษย์ ทฤษฎีนี้ยังเป็นทฤษฎีประเภทจุลภาค เพราะให้ความสำคัญต่อมนุษย์แต่ละคน ทฤษฎีนี้เข้ามาช่วยให้ความรู้เกี่ยวกับมนุษย์ (จิตใจตัวตน หรืออัตตา บุคลิกภาพ) และสังคมครบถ้วนสมบูรณ์มากขึ้น

สิ่งที่ควรทำความเข้าใจเบื้องต้น คือ การกระทำระหว่างกันทางสังคมและการกระทำระหว่างกันด้วยสัญลักษณ์การกระทำระหว่างกันทางสังคม (social interaction) หมายถึง การกระทำของบุคคลที่มีผลอย่างหนึ่งต่อความคิดหรือการกระทำของบุคคลอีกคนหนึ่งไม่ว่าการกระทำนั้นจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การโฆษณาสินค้าในโทรทัศน์ ดังนั้น การกระทำระหว่างกันด้วยสัญลักษณ์ นอกจากนั้น นักสังคมวิทยายังได้แบ่งแยกการกระทำระหว่างกันทางสัญลักษณ์ ออกจากการกระทำระหว่างกันทางพฤติกรรม โดยการกระทำระหว่างกันทางสัญลักษณ์มีการถ่ายทอดความคิดด้วย ส่วนการกระทำระหว่างกันทางพฤติกรรมไม่มีการถ่ายทอดความคิด การเข้าใจกันระหว่างคู่สัมพันธ์จะอาศัยพฤติกรรมที่แสดงเท่านั้น การกระทำระหว่างกันทางพฤติกรรมเป็นการกระทำระหว่างกันของสัตว์โลกโดยทั่วไป ในขณะที่การกระทำระหว่างกันทางสัญลักษณ์ เป็นของมนุษย์แต่สำหรับมนุษย์จะใช้การกระทำระหว่างกันทั้งสองอย่างผสมกันในการเข้าใจกัน คืออาศัยพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นสื่อในการรู้ความหมายของคู่สัมพันธ์ เนื่องจากการกระทำระหว่างกันทางสัญลักษณ์ต้องมีการสื่อความคิดกันเช่นนี้ จึงทำให้นักสังคมวิทยาใช้คำนี้กับคำว่า การสื่อสาร (Communications) แทนกันอยู่เสมอ ถือว่ามีความหมายเหมือนกัน ซึ่งบางทีก่อให้เกิดปัญหาได้เหมือนกัน เพราะความหมายของการกระทำระหว่างกันทางสัญลักษณ์

เอกสารอ้างอิง

กานต์รวี ชมเชย. (2556). ภาษาไทยเน็ต: ภาษาเฉพาะกลุ่มของคนรุ่นใหม่ในการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต
แผนงานอนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนาศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ผลผลิต : ผลงานทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ 2556

- ความเป็นมาของวันภาษาไทยแห่งชาติ. (2563). วันภาษาไทยแห่งชาติ 29 กรกฎาคม.
สืบค้นเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2563 จาก <https://teen.mthai.com>
- ครูบ้านนอก ดอทคอม. (2563). ความสำคัญของภาษาไทย. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2563
จาก <https://www.kroobannok.com>
- จุฬารัตน์ มาเสถียรวงศ์. (2550). เด็กไทยบนทางสามแพร่ง : บทสังเคราะห์กรณีศึกษาเด็กและเยาวชน
ระดับจังหวัดในโครงการติดตามสภาวการณ์เด็กและเยาวชนรายจังหวัด. กรุงเทพฯ
: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- จุฬารัตน์ ผิดแลงม. (2553). การใช้ภาษาไทยที่บกพร่องของสังคมไทยปัจจุบัน
สืบค้นเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2563 จาก <http://www.learners.in.th>
- ชญญลักษณ์ เหล็กพิมาย. (2551). แนวทางแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของวัยรุ่น.
สืบค้นเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2563 จาก <http://www.uniserv.buu.ac.th>
- นิตยา กาญจนสุวรรณ. (2554). ภาษาของโลกไร้สาย: จัดการอย่างไรดี. เอกสารประกอบการสัมมนา
ทางวิชาการ เรื่อง “นโยบายภาษาต่างประเทศ : ภาวะวิกฤตที่ต้องแก้” วันที่ 29-30 สิงหาคม
2554 ณ ศูนย์ประชุมบางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์ กรุงเทพมหานคร.
- นัฐวุฒิ สิงห์กุล. (2563). แนวคิดปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ สืบค้นเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2563
จาก <http://nattawutsingh.blogspot.com>
- ระพีชญ์ ไพโรจน์. (2563). เรียงความวันภาษาไทยแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2563
จาก <https://education.kapook.com>
- วัยรุ่นกับการใช้ภาษา. (2563) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยของวัยรุ่น
สืบค้นเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2563 จาก <http://wc58.blogspot.com>
- ศิริพร ครอบเคหา. (2552). ภาษาไทยกับวัยรุ่น สืบค้นเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2563
จาก <http://www.learners.in.th>
- Education. (2563). เรียงความวันภาษาไทยแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2563
จาก <https://education.kapook.com>
- New Normal. (2563). อะไรๆ ก็ New Normal แท้จริงแล้ว New Normal คืออะไร?
สืบค้นเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2563 จาก <https://workpointtoday.com>